

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 62.

Z KRAKOWA DNIA 5 SIERPNIA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

Dnia 22 Lipca r. b. po sześciodziennych popisach Uczniów obydwóch Liceów Krakowskich na Amphiteatrze Władysławsko-Nowodworskim, celującym w obyczajności i naukach były rozdawane publicznie nagrody i świadectwa pochwały. Ta uroczystość młodzieży, w której nadzieja obławiając się w swym wschodzie, oznajmuje rozpoczęte doskonalenia się dzieło; otwartą była przez Prorektora Liceum I. oddziału, przemową, w której wyraził, iż chwila nagradzania i chwalenia Uczniów, uprzyjemnia nsiłność i trudy Nauczycielów, iż ta postawa dobrańszej młodzieży, której radość z ocenienia swej wartości, skromnością i wstydlivością cieniute się w ich twarzach, te ich szlachetne czucia, które się wynurzaia z głębi ich serca, będąc pierwszą rękoiymia wdzięczności, są wyraźne charaktery, w których oycowski Rząd tej Krainy, JW. Kurator, Rodzina tej młodzieży i Publiczność, wyczytują uroczyste śluby, iż w całym zawołaniu, przyszłego swego życia, usiłować będą doskonalic się, że upominki i świadectwa, któremi uszczęcają się, poniosą na dono swej rodziny, czuło ich matki wyleją łzy radości,

a za ich podjętą rozrzewnią się i oycowie, widzieć ich zechcą, sąsiedzi, przyjaciele, znajomi ich rodziców, i swym dzieciom za wzór do naśladowania wskazywać będą; nagrodzeń zaś i pochwaleni, w rocznikach swych powodzeń, dzień dzisiejszy naznaczą za pierwszą epokę i następny pokoleniom podając imię JW. Hrabi Kuratora, odświeżać będą tę pamięć i cześć, iaką ku świetnemu doinowi jego byli przejęci ich naddziady i iaką czują terażniejsze generacje, pomniki zaś z dobroczynnych rąk JW. Prezesa Senatu Rządzącego W. M. Krakowa i jego Okręgu przyjęte, uwielbiając opiekę, troskliwość i staranie w następczaniu i dostarczeniu wszelkich sposobności ćwiczenia się w obyczajności i naukach, troskliwie chronić będą, i schowaią one w te warowne tajniki, które są blizkie ich serca. Nakoniec złożywszy podziękowanie Naczelnikowi Oycowskiego Rządu tej Krainy i JW. Kuratorowi za ich dobroczynne młodzieżą opiekowanie się, porucił ich względem i tych, którzy małą iskierkę początkowego światelka, iakiem młodzież, podczas popisów iasniała, wydobyli, a poświęcający, iż wszyscy uczniowie byli powolni i karni, i prawie, więcej iak tysiąc

młodzieży, niewielu wyłączwszy zachowali niewinne obyczaje, życzył im najsprawniejszy, iżby w następnym roku zasłużyli, w jak największej liczbie na nagrodę, lub pochwałę.

Poczem JW. Kurator mówił następnie:

"SZANOWNA PUBLICZNOŚCI! Zgromadzeni tu Rodzice, Krowni, Opiekunowie i Goście, przybytek ten wychowania naukowego odwiedzający! przyimicie z ust moich wyrazy czułego podziękowania za ten dowód troskliwości Waszej o powodzenie szkół publicznych. — Troskliwość ta w ścisłym jest związku ze szkołami, gdyż o ile światła Publiczność przekonana będzie o potrzebie naukowego wychowania, o ile sama zwrócić będzie oko na postępki szkół lub omych wady, o tyle szkoły doznawać będą napędu ku wzrostowi i zakwitnieniu.

Nie chodzi tu tylko o dostateczne obmyślenie potrzeb, i zaopatrzenie Instytutów naukowych, iakie z hojnego szafunku funduszów, ofiarą Twoją Szanowna Publiczność będących, wynika; ale potrzebną jest ta nieustająca Twoja o własne dzieło pieczołowitość, owo powszechne zamiętowanie, wychowania, nauk i cywilizacyi, owa dążność ku wzniesieniu w Kraju naszym tego wszystkiego, co cenne, co pożytek przynosi; ażeby ten Duch opiekuńczy czuwał nieustannie i wszędzie tak nad młodzieżą szkołom publicznym powierzoną, iak i na około mężów, którzy prace i talenty swoje najistotniejszemu dobru współczesności, bo szczęściu żyjących i przyszłych rodzin, poświęcają. — Bez wątpienia! skład osób kierunkiem szkół i nauczaniem młodzieży trudniących się, nieboczyłby nigdy z prawej drogi iaką powołanie wychowania publicznego wskazuje, chociażby dla mniejszej troskliwości o dobro współczesności prasował Publiczności, — lecz inaczej

wcale dzieje się tam, gdzie każdy przejęty jest przekonaniem, że usiłowania jego nieuchodzą troskliwemu Publiczności oku, że każda jego zasługa jest policzoną, że zapracowanie jego toruje mu niezawodną drogę do powszechnej wziętości, do publicznego za wdzięczenia, i do korzystnej a chlubnej nagrody. Ten tylko literat czuje się pobudzonym do użycia pióra, gdzie dla dzieł swoich odbyt i liczny znaleźć jest pewien czytelnik; tam nauczyciel nie oszczędzi wytrwałej pracy, gdzie w światłej Publiczności upatruje, znawców, opiekunów i niemal współpracowników wielkiego dzieła wychowania krajowego.

Rys ten wychowawczego przedmiotu, w krótkich wyrazach przedstawiony, gdzie może właściwie i łatwiej rozwinąć się, iak w tym wolnym Kraju, dla którego, Wysoka mądrość Nasyłaskawczych i Nasyłśniejszych Trzech Opiekunów Dworów, przedmiot wychowania młodzi i upowszechnienia nauk, traktatami uroczystymi, za najsławniejszy cel bytu jego przeznaczyć raczyła.

Dzięki więc Tobie składam Szanowna Publiczności! iż mnie nie doświadczoną jeszcze ręką imającego się steru wychowania krajowej młodzieży, dowodem Twojej dla szkół przychylniej troskliwości zagrzewasz, siły moje pokrzepiasz, i nadzieje pomysłnego skutku usiłowań moich ustalasz.

Kanowie Prorektorowie, Professorowie
i Nauczyciele obu Liceów!

Pożądana jest dla mnie ta chwila, kiedy po całorocznym przypatrzeniu się gorliwym pracom Waszym, w obec tego świetnego krajowej Publiczności zgromadzenia, ujęte zasługom Waszym oddać słuszne pochwały i zalety daninę! — Pracowity zaiste i utrudniający jest zawód Wasz, ale nieprzepłacona czeka Was nagroda, w przekonaniu

własnem chlubnie spełnionych powinności, w szulę Rodziców dla Was wdzięczności, w przewiem uczniów Waszych przywiązaniu, i w późnych teyże młodzi błogosławieństwach: nie jeden z Was już w tymi zasług pełnym publicznego urzędowania zawodzi czoło swoje ubieliwszy, z radością wyliczyć może długi poczet znakomitych w Kraiu, nauką i zasługą Obywateli, którzy pod jego pierzą, pierwiastkowe przyjęli świetnego losu zadatki. — Wy więc, którzy w tych cnotliwych zasługach do sędziwego wytrw liście wieku, przymyćcie z ust moich najżetelniejszy hołd szacunku i publicznego zewdzięku. — Wy zaś, którzy młodociane siły ku pożytkowi nauk i uświetnieniu tych odwiecznych wychowania Instytutów niesiecie, przymyćcie obok nacyzulszego podziękowania, tę uśmiałą odemnie prośbę, ażebyście na dłu nie tylko w staranności Waszej nie ustawali, ale owszem podwójnym do nauk zaprzeni zapaleń, coraz obfitszy plon, tak dla swojej, iak dla szkół Krakowskich sławy przynosili. — Przymyćcie wywdzięczające się wyrazy moie Szanowni Proręktorowie! a mianowicie W Pan Powstański, i czy w dalszej kolei pozostaniesz między nami przewodnikiem licznego Grona Ateneum Nowodworskiego, czyli Cię zaszczytne powołanie w dalekie dla nas przeciagnie strony, racz to przyjąć z ust moich zapewnienie, że nigdy pamięć Twoja z przybytków tych wychowania wygluszona nie będzie.

Pozwól nakoniec JW. Rektorze Uniwersytetu Jagiellońskiego, ażeby z tej przyczyny korzystać mógł chwili, dla oddania Ci publicznie hołdu, pochwały i osobistej wdzięczności za Twoje niezmordowane i życzliwe ku porządkowi i zakwitnieniu Instytutów naukowych tego wolnego Kraiu, prace.

Zacna Młodzie Licealna, obu Oddziałów

S. Anny i S. Barbary różnych między sobą, wiekiem, pilnością, talentami, powołaniem, wszystkich jednak łącznie do jednego celu, do nabrania nauki dążących, wzywam Was ażebyście przed opuszczeniem tych ścian szkolnych, rozważyli, iak dalece przez ciąg tego szkolnego roku wywiązaście się z powinności swoich, względem Waszych Nauczycieli, względem Rządu dobrotliwego, względem Rodziców, Opiekunów lub Dobroczynców Waszych, względem Was samych. Jedni z Was opuszczają te mury, w chęci przeniesienia się do wyższych nauk akademickiego zawodu, oby im towarzyszyło w tem chlubnem przedsięwzięciu nie zamącone nigdy przekonanie, że w przebyłych szrankach Szkół Licealnych wszelkie wyczerpneli pożytki, iakie im Rząd, Rodzice, i uprzejmość Nauczycieli przedstawiała. — Drugi, opuszczacie te naukowe ustronia, ażebyście bez dalszego ćwiczenia się w naukach, usługili Wasze już społeczeństwu czynnie wypłacali! Wy więc, którzy ukończyliście naukowe zapasy, którzy w tych przybytkach nauk i wychowania, czerpaliście u obfitego źródła wszelkich potrzebniejszych Wam wiadomości, pamiętajcie, że honor Wasz złączonym zostanie na zawsze ze sławą tych odwiecznych Jagiellońskich Instytutów, one Was uposażyły w rozliczne nauk dostatki, one wymagają po Was na każdym miejscu wywzajemnienia się, przez sławę cnot, zasług i obyczajności. — Inni z Was, którzy dla małego postępu w naukach, bądź to z przyczyny wiotkiego wroku, bądź dla słabości zdrowia, bądź też przez chwilowe zaniedbanie, do wyższych klas posumerem nie zostaciecie, zapatrzcie się na celujących współtowarzyszów przykłady, zwróćcie oczy na zasnucone Rodziców waszych oblicze, zastanówcie się nad nienagrodzoną i nigdy nie

odżałowana stratą drogiego młodości czasu, a wzmocniwszy w sobie przedsięwzięcie odpracowania tego, coście przez ten rok zaniedbali, dajcie sobie rękę, iż rok przyszły będzie dla was, dla Rodziców, dla Nauczycieli waszych, rokiem honoru, pożytku i pociechy.

Wy nakoniec zacni Młodzieńcy, którzy, obyczajnością, moralnością, pracowitością i wytrwaniem, odnieśliście niezawiedły wieniec zasłużonej nagrody, witam Was w tym przybytku naukowej chwały! i pozdrawiam życzeniem, żebyście powzięte o Was piękne nadzieie uiszczając, coraz hardziej w naukę, bogoboynść i wszelkie towarzyskie cnoty wzrastali, na pociechę i zaszczyt Współczesństwa, na szczęście i pomyślność waszą. — Przystępujcie więc i odbierajcie z Rąk JW. Prezesa Senatu w Imieniu Najwyższego Rządu, te szkolne nagrody, które dla Was długoletnią pociechą, a niegdy dzieciom Waszym, bodźcami będą do podobnegoż przykładów Waszych naśladowania. „

JW. Stanisław Hrabia Wodzicki, Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, Prezes Senatu Rządzącego, Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, Kawaler Orderu S. Stanisława Iwszej klasy, zaszczycił młodzież Licealną rozdawaniem nagród i świadectw pochwały, które poczet jest następujący:

Z Liceum I Oddziału odebrali nagrodę.

Z K l a s s y I.

Wincenty Goliński,

Wincenty Witowski.

Franciszek Zapiorkowski.

Pochwałę z tejże klasy.

Alexander Augustynowicz.

Józef Borcholski.

Franciszek Barczykowski.

Walenty Branicki

Tadeusz Gamrat

Sylwester Grochowalski

Marcelli Grafczyński

Kajetan Haass

Józef Jerzmanowski

Adolf Krzewski

Ignacy Masiorski

Jędrzej Otrębski

Jan Pielgrzymowicz

Stanisław Synowczyński

Fortunat Stadnicki

Antoni Woyczyński

Alexander Woyciechowski

Stanisław Zakrzewski

Józef Zajączkowski

Z klasy II nagrodzeni.

Hipolit Biegański

August Lanoe

Maximilian Rudnicki

Pochwaleni.

Woyciech Bałaziński

Emilian Bronikowski

Jan Biegański

Jan Dziemborowicz

Jan Niemczykiewicz

Jan Ostrowski

Wiktor Pawłowski

Marcelli Rudnicki

Antoni Schweyger

Z klasy III nagrodzeni.

Błażey Bobrzyński

Józef Janicki

Franciszek Łapsiński

Samuel Markusfeld

Pochwaleni.

Woyciech Czerwiński

Leopold Daniecki

Ignacy Gamrat

Jan Górski

Andrzej Grudkiewicz

Woyciech Kozłowski

Felix Łęcki

Alexander Rożyński

Ignacy Smoleński

Józef Trener

Alexander Trepka.

Z Klasy IV nagrodzeni.

Ludwik Goszkowski

Henryk Kowalski

Jan Steskal

Pochwaleni.

Alexander Alexandrowicz

Wojciech Dobrzański

Melchior Dowgiało

Maurycy Mann

Maciej Muszyński.

Wincenty Sieczkowski

Leon Woynowski

Jan Waligurski

Leon Zajączkowski

Zygmunt Zajączkowski

Z Klasy V nagrodzeni.

Edward Cerbe.

Mikołaj Dąbrowicz

Wincenty Odrzywolski

Pochwaleni.

Stanisław Gutwiński

Józef Kuciński

Stanisław Skoczyński

Franciszek Starzycki

Felix Wasilewski.

Z Klasy VI nagrodzeni.

Kryspin Baszczewicz

Felix Symonowicz

Pochwalony.

Kazimierz Maiewski.

Z Liceum II Oddziału odebrał nagrodę.

Z Klasy I.

Maciej Płonka

Wiktor Krieger

Józef Kontkiewicz.

Pochwaleni.

Jan Chwałbowski

Felix Frak

Wincenty Gayderski

Paweł Grzywieński

Antoni Kuleiowski

Ignacy Maczkowski

Karol Raquillier

Adolf Schuster.

Jędrzey Sikorski

Walenty Soyczyński.

Leon Zapałowicz

Z Klasy II nagrodzeni.

Kazimierz Zurek

Jldefons Łuczycki

Piotr Mroźkiewicz.

Pochwaleni.

Jan Baguda

Leopold Blaski

Stanisław Dymidowicz

Jan Foycik

Jabób Górski

Stanisław Hendel

Ignacy Kapelski

Kanty Krzyżanowski

Ferdynand Lepold

Karol Leganowicz

Karol Pieniążek

Henryk Trzcński.

Z Klasy III nagrodzeni.

Włodzimierz Maieranowski

Jędrzey Krupiński

Jan Drożdżewicz

Jan Stęczka.

Pochwaleni.

Fortunat Chorubski

Ludwik Kasiewicz

Kajetan Kościółek

Konstanty Lesniowski

Ludwik Leśniowski

Józef Nikoledon

Felix Platowicz
Franciszek Solakowski
Antoni Strólecki
Ludwik Zalewski

Z Klasy IV nagrodzeni.

Julian Komopka
Jędrzej Molterski
Henryk Grünbaum

Pochwaleni.

Jan Chlebowski
Maximilian Fabrycy
Roman Konopka
Gerwazy Koisiewicz
Edmund Kosiński
Antoni Kuliński
Kajetan Latoński
Stanisław Leszczyński
Ludwik Mazarakii

Ignacy Piekarski
Xawery Stoiński
Teofil Szawłowski
Jakób Szybalski

Teodor Wikowski
Salomon Waincwayg
Franciszek Żygliński

Z Klasy V nagrodzeni.

Edward Rembowski
Cesław Pieniążek
Piotr Uchłowicz.

Pochwaleni.

Franciszek Boronicki
Alexander Pieniążek
Stanisław Postawka
Józef Pszorn

Alexander Ratold
Ignacy Schultz

Z Klasy VI nagrodzeni.

Paweł Pieniążek
Michał Osński

Pochwaleni.

Antoni Bałwański

Ferdynand Kulczycki

Antoni Pszorn

Bazyli Schwartz.

Po rozdaniu nagród i pochwał JW. Prezes Rządzącego Senatu w mowie swojej, oświadczył oycowską swą pociechę, iż widzi przed sobą młodzież, która zasłużyła na chlubne dla siebie świadectwa odznaczające go się postępkowi w obyczajności i naukach, zachęcał liczną zebraną młodzież do współubiegania się o takowe zalety, i okazywanie na przyszłość iak najliczniejszych dowodów dobrego postępku w naukach, obyczajności i Religii, oraz Professorów i Nauczycieli do wytrwałości w swem powołaniu pobudzał, oświadczaąc im i ich Ucznióm opiekę i dobroczynną, ze strony Rządu pomoc.

Poczem JW. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego mówił następnie:

„SZLACHETNA MŁODZIEŻ SZKOLNA!”

Po tego rocznych, Naukom poświęconych trudach, dalsie dowody Waszego ukształcenia, tak pod względem Nauk, iak i obyczajów. Będąc bliższym świadkiem chwalebnych usiłowań WW. Prorektorów, Professorów i Nauczycieli, obu Liceów, dla Waszego oświecenia w ciągu roku poświęcanych, z pociechą uważam, iż Examina publiczne odpowiedziały w skutkach, Oycowskim Waszych Nauczycieli oczekiwaniom, że wzrost i postęp Wasz w Naukach i obyczajach, jest odpowiadający zamiarom dostojnego Rządu, pociechą dla Rodziców i rekompensą przyszłego Waszego szczęścia.

Z uczuciem prawdziwej radości, wiążę Was tu, Szlachetni Młodzieńcy, za celujące postęпки w naukach i chwalebne obyczaje, odbierających w Obliczu Przeświety Publiczności z Rąk naczelnika Rządu Jasn. Wgo. Stanisława Hr. Wodzieckiego. Prezesa Senatu Wolnego Miasta Krakowa, Ser-

natę Kasztelana Królestwa Polskiego, orderu Sęgo Stanisława 1szej klasy Kawalera, nadgrody i pochwały. A lubo nie wszyscy do tych zaszczytów szkolnych powołanemi jesteście, przecież kochana Młodzieży, nie ustawaj w dobrych chęciach i ciągłych usiłowaniach w Naukach i Obyczajach, a w nieustannej ku dobremu Emulacyi, możesz być pewną, że Zwierzchność Szkolna nie odmówi Ci zasłużonych nadgrad, pochwał i wymiaru oczekiwaney promocyi. Niechay te piękne celującym w naukach i Obyczajach Ucznióm, udzielone zaszczyty, staną się silną pobudką, dla tych wszystkich, którzy bądź przez mierność swoich zdolności, bądź przez nie zupełne poświęcenie się Naukom, takowych dostąpić nie mogli — nie rozpaczajcie, gdyż dobre chęci umocnią Wasze nadzieie, a sama nadzieia zostanie lepszym, zasługnie na łaskawą względność Zwierzchności Szkolney. — Przedewszystkiem pomniyżna to Szlachetna Młodzieży, że Nauki bez Religii i na niej zagruntowanych dobrych obyczajów, są to truciźna, która iak każdego z Was zgubić, tak całe Towarzystwo ludzkie zniweczyć i ochydzić potrafi.

W tym to duchu Najjaśniejsi król i ten i Uniwersytet protegujący Monarchowie, w nadanych prawach iak naywyraźniej obiwili Wysoką Wolę swoją, aby przez Nauki i Cnoty Towarzystwie zapewnić Wam pomyślność publiczną i prywatną, opartą na godności przyrodzonej Człowieka. Hołd, uwielbienie i wdzięczność naymocniejsza, od pierwszego wstąpienia w te przybytki naukowe, powinna wypełniać serca Wasze dla Tychże Najjaśniejszych Monarchów i tutejszego Rządu, za te znakomite dla dobra Waszego poświęcenia.

Jaśnie Wielmożny Józef Hrabia Załuski, Pułkownik Adjutant Najjaśniejszego Co-

rza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, wielu wojskowych Orderów Kawaler, Kurator Jenerálny Instytutów naukowych Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, od chwili obięcia czynney swej Opieki, dobrem Waszem naymocniej zajmuję się, ażeby młodość Wasza w tych przybytkach naukowych na próżno strawioną nie była, lecz ażebyście ciągle w Waszem postępowaniu, w Naukach i Obyczajach odpowiedzieli zaszczytnym Rządu oczekiwaniom. Zgodnie z zamiarem Senatu Rządzącego, Ten Uczony i Cnotami publicznymi, zaszczycony Mąż postępując, wszelkich dokłada usiłowań, ażeby zabezpieczyć niewinne Wasze młodociane umysły i serca, od samego nawet pozorów zepsucia i zgorzenia, tak dalece, że łącznie z Władzami edukacyjnemi nad tem szczególniej pracuje, ażeby honor waszemu powołaniu nie odstępnie towarzyszyć winny, w samej nawet opinii publicznej naymniejszego nie doznał nigdy uszczerbku. — W tym to więc celu, w myśl postanowienia Senatu Rządzącego, przy tego rocznych programmatach popisów Lycealnych, ogłasza W m ustwę o Mundurach, w których od roku przyszłego, iako muz wychowawcy, iako dzieci narodu do Instytutów naukowych uczęszczać macie. Suknia i znaki honorowe sama nawet powierzchowność przypominać Wam będzie, chlubne wasze powołanie, dla którego tu przybywać macie, a to zaszczytne odróżnienie i odosobnienie, każe Wam w każdym miejscu, i w każdej chwili zwracać na siebie samych uwagę, ażeby każde Wasze działanie godne było tey honorowej sukni, w którą się Wam opieka Rządowa przywdziać nakazuje.

A lubo taka jest kolej rzeczy ludzkich, że we wszelkich nowych Instytutach i prawach zdaiemy się upatrywać pewien rodzaj nadzwyczajności i znajdować trudności w za-

stosowaniu się do nabywawczych częstokroć przepisów, doświadczenie jednakże przekonywa nas aż nad to często, że zbawienne skutki z ustawy niedogodney z początku w praktyce okazane, dla teyże samey ustawy, acz nieco później, powszechne jedną wielbienie i z uniesieniem pochwały.

Uznała Wysoka Mądrość Najjaśniejszych kłay ten i Uniwersytet protegujących Monarchów za rzecz potrzebną opisanie Instytutów Naukowych Ustawami karnościami, piechay wyraz ten, to nazwisko, nie zastrasza Was; gdyż Xięga praw pod tą ziętą nomenklaturą, nie jest zaiste treścią cierpień; obawy i upośledzenia człowieka, ale jest rzetelnie przyziąną osnową, bo poddającą sposoby stania się dobremit i doskonalszemi. Wmyśl więc nowego Statutu gorliwość Jaśnie Wielmożnego Kuratora Jeneralnego, szczególniey mając na uwadze dokładny porządek w Lyceach Krakowskich, po większey części od wzorowego urzędzenia domowego Uczniów zależy; poradziła i postanowiła ażeby przed ogłosić się mającemi Statutami karnościami dla wszystkich Instytutów Naukowych, przez Senat Rządzący zatwierdzić się mającemi, Urządzenie Domowych Nauczycieli przez byłą Radę W. Uniwersytetu wydane, a do terażniejszego porządku rzeczy zastosowane, z początkiem roku przyszłego Szkolnego drukiem ogłosić i do skutku doprowadzić.

Tym sposobem gorliwości Jaśnie Wielmożnego Kuratora słusznie należy się hołd, iż tey nabywawczyey i nabywawczyey w Hierarchii Naukowości zarządził potrzebie Uczniów, utwierdzone i ustalone to tak ważne w łańcuchu Nauk i porządku nauczania ogniwu, prowadzi za sobą zaspokoienie

wszelkiew obawy, a dozór domowy Rodziców Opiekunów i wszelkiew Władzy Szkolney, zabezpiecza ich w tey sprawiedliwej troskliwości.

Do Ciebie należy Młodzieży Szkolney z tych zbawiennych postanowień odnosić korzyści i uwielbiać opiekuna w tem miejscu obecnego: Pracując w tych Instytutach Naukowych, dla własnego Waszego dobra, wpływać jeszcze możecie, zaszczytami z nauki i przykładowego życia na dobro Waszych Rodzin i Waszych Współ-ziomków. Starajcie się wszędzie i zawsze pokazywać nacylniey naukę Waszą w rozsądku, a rozsadek w każdym Waszem postępowaniu. Mieście zawsze przytomne w umyśle i sercu święte Religii przepisy i Nauki, Szanujcie Rząd, Zwierzchność, Rodziców i Starszych niezbaozajcie zdręgi skromności i przyzwoitości, wzywam Was; zalecam Wam; jako Wasz w względzie Naukowym bliższy i do Was prawdziwie przywiązany Zwierzchnik. Wasze dobro zajmowało ciągle troskliwość moją i zajmować iey nie przestanie, pragnęłam dotąd nawiększych z Nauk dla Was korzyści, żegnając Was rozstając się z Wami w tym roku, pragnę i życzę Wam z serca, aby nauka była Wam przewodnikiem do szczęścia, pomysłności i sławy.,,

Uroczystość powyższa ukończyła się mowami i odami, w językach polskim, łacińskim i francuskim, wypracowanemi przez czterech Uczniów VI. Klasy obydwóch Liceów, Hinnem Sgo Ambrożego odśpiewanym w Bazylice Akademickiey S. Anny, oraz udającym się Uczniom do swych rodzin na Wakacje, religijnem błogosławieniem.

DODATEK DO N^{ro} 62. GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 5 SIERPNIA 1827 ROKU w NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° 2.	Therm: czyli stop:zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Lipca god: 7.	cali lin: 27 6, 767	stopnie + 11. 3	stop: 78	Południow: słaby	Pogoda	
12	" 7, 087	+ 18. 0	61	" "	"	
31. 3	" 7, 033	+ 21. 2	56	" "	"	
9	" 7, 048	+ 15. 5	64	" "	Pogoda z Chmur:	
Sier: 7	27 7, 332	+ 14. 5	80	Południow: słaby	Pogoda z Chmur:	
12	" 7, 199	+ 21. 1	62	" "	"	
1. 3	" 7, 038	+ 23. 3	52	Połud: Ws: słaby	Pogoda	
9	" 7, 069	+ 15. 2	71	" "	"	
7	27 6, 720	+ 15. 5	75	Połud: Ws: słaby	Pogoda z Chmur:	
2. 12	" 6, 131	+ 24. 4	57	Wschodni słaby	"	
3	" 5, 764	+ 26. 6	51	Zachodni słaby	Chmury	
9	" 5, 769	+ 19. 8	70	" "	"	
7	27 5, 795	+ 17. 0	75	Zachodni słaby	Pogoda z Chmur:	
3. 12	" 5, 450	+ 24. 9	61	" "	"	
3	" 5, 018	+ 26. 8	54	" "	"	
2	" 5, 011	+ 20. 8	70	Półn: Za: słaby	Pochmurno	
						Max: Weisse, Dyr: Obs. Ast.

Z Warszawy d. 26 Lipca.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 2ch Kuponów, białych.

Przedający żądają . . . zł. 80 gr. 22½

Kupniący ofiarują . . . — 80 — 7½

Istotnie przedano . . . 80 15. do 80 — 22½

W Warszawie dnia 26 Lipca 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Z Petersburga d. 29 Czerwca D. K.
(z Dziennika Petersburgskiego.)

Margrabia Hertford, nadwyszczayny Posel Króla Jmci Wielkiej Brytanii, mający sobie polecane od swego Monarchy złożenie orderu Podwiązki N. Cesarzowi Jmci, miał dnia 26go b. m. posłuchanie u N. Cesarza Jmci i N. Cesarzowej Alexandry w pałacu w Carskiem Siele, a następnie u N. Cesarzowej Matki w Pawłowsku. Po tem posłuchaniu, Pan Jerzy Nayler, Minister pełnomocny i pierwszy urzędnik orderu Podwiązki, Pułkownik Cooke, Lord Seymour, Lord Marcus Hill, Kapitanowie Meynell i Seymour, oraz inni należący do poselstwa Angielskiego, mieli zaszczyt być przedstawionymi NN. Cesarstwu Jehmność.

Donoszą z Rewla pod dniem 15 b. m. iż eskadra pod dowództwem Jenerała Adjutanta Admirała Sieniawina zarzucała kotwicę dnia 12 b. m. wieczorem w tamiecznym zewnętrznym porcie, i iak słyhać, miała nazajutrz wyisć pod żagle i udać się ku Sweaborg.

— Dnia 1 Lipca. —

Dziś, w rocznicę urodzin N. Cesarzowej Alexandry, odprawiło się nabożeństwo we wszystkich kościołach stolicy tuteyszej. — O godzinie łwszej z południa na otwarcie nowego teatru na Kamiennem-Ostrowin, Aktorowie Rossysey J. C. Mości wystawili komedyię, a o godzinie 8 wieczorem w teyże sali był koncert wokalny i instrumentalny, po którym nastąpiło wielkie divertissement; o 11tey zaś wieczorem był bal w rzeczonym tearze. Miasto było oświecone.

Z Carskiego Siela d. 29 Czerwca D. K.

Dnia 27 b. m. N. Cesarz Jmć został przybrany w order Podwiązki przez mianowanych tym celem pełnomocników: Mar-

grabiego Hertford, członka tayney Rady Króla Jmci W. Brytanii, Kawalera wspomnianego orderu, i Kawalera Jerzego Nayler, pierwszego urzędnika orderu Podwiązki.

Po przybyciu pełnomocników do pałacu Cesarskiego, Margrabia Hertford w wielkim ubiorze orderowym, a Kawaler Nayler w swoim płaszczu orderowym, niosąc berko, listy wierzytelne i dyploma polecenia Monarchy, udali się do sali posłuchania, z różnemi osobami należącemi do orszaku ambassady, niosącemi osobno na wezgłowach axamitnych rzeczy do ubioru, insygnia i xięgę statutów orderu.

Pierwszy pełnomocnik, Margrabia Hertford, postępując potem ku J. C. M. oświadczył cel swojego zlecenia, i podał N. Cesarzowi Jmci xięgę statutów. J. C. M. podpisawszy przyięcie orderu z zwykłemi zastrzeżeniami, raczył wydać pełnomocnikom stosowne świadectwo.

Wkrótce potem, pełnomocnicy zapięli podwiazkę pod lewem kolanem J. C. M. i N. Cesarz Jmć został kolejno przybrany w inne insygnia orderu.

Z Paryża d. 17 Lipca.

Monitor umieścił także z Gazet Angielskich traktat tyczący się Grecyi.

Z Brestu i Roszfortu popłynę na morze Środziemne liniowe okręty i fregaty. Niderlandzka eskadra na temże morzu będzie także zmocniona, i wkrótce przybędą tam flotta Rossyyska i eskadra Szwedzka.

Rodzina Francuzkiego Konsula w Bona (przy Algierze) przybyła do Tulonu.

W Piątek odiechał ztąd Xżę Sasko-Koburgski do Londynu.

Onegday minęło 38 lat iak Bestybia rozebraną i gwardyia narodowa, której Jenerał Lafayette był naczelnym wodzem, utworzoną została.

Przyjaciel Greków Feburier, który mieni się być naczelnym Inżynierem na wyspie Samos, odbywszy podróż przez Francją w celu zbierania wsparcia dla Greków, przybył do Marselii i wkrótce odpłynie z żywnością do Grecyi.

Jeden z żołnierzy Francuzkich, który znajdował się w wojnie przeciw Rossyi, zakopał we wsi pod Wilnem skarb, który chciał za powrotem zabrać do kraju; lecz dostał się w wojenną niewolę, posłany został na Syberyą, i dopiero w roku zeszłym otrzymał wolność. Za przybyciem do Wilna przypomniał sobie o miejscu, w którym skarb swój zakopał; lecz z największym zadziwieniem zamiast skarbu znalazł blaszaną puszczykę, w której znajdowało się do niego zastylizowane doniesienie, że zakopaną sumę wraz z prowizją od r. 1813 podnieść może od wymienionego kupieckiego Domu w Nancy. Lubo poczytał to za szyderstwo, udał się jednak do wskazanego Domu, który mu kapitał i prowizję wypłacił. Człowiek ten osiadł w Nancy, ale okoliczności, jaka z jego skarbem zaszła, dowiedzieć się niemoże.

— Dnia 20 —

W St. Omer na wiadomość o przybyciu tam Króla i 30tysięcznego wojska na obroty, tak dalece zdrożały wszystkie potrzeby do życia, iż wiele rodzin oddaliły się na czas do Boulogne.

Eskadra Francuzka w Kađyxie udała się na ostatnie przedporcie; dwa okręty krążą przed miastem, dwa stoją na kotwicach, a reszta odpłynęła przeciw Algierowi. — Poddani Królewscy przy spiesznym oddaleniu się zostawili w Algierze większą część swoich majątków.

Jenerał Sebastiani w podróży swojej do Baden przybył dnia 11 b. m. do Strazburga, gdzie dano dla niego w wieczór serenadę.

Pomiędzy przedmiotami, które z Alzacyi komisyyi w Paryżu do wystawienia kunsztów złożono, na największą zasługę uwagę koszyk z iadwabnikami, iaykami i włókmem iedwabnem, w którym te robaki wedle wynalazku P. Scherz w Strazburgu utrzymywane są bez liściów morwowych.

Do kassy tutejszego związku przyjaciół Greków weszło od 6 do 11 b. m. 3714 Fr. 85 cent. pomiędzy którymi z dochodu koncertu w Bordeaux 1450 Fr. 80 cent.

Monitor zawiera względem Traktatu o Grecyi artykuł, którego treść następująca: "O zawarciu takowego traktatu nie wątpimy, chociaż nam jeszcze urzędownie nie jest udzielony. Zgadamy się z Gazetą Angielską Times, że tylko miłość ludzkości, bez żadnego własnego celu, była powodem do tego traktatu, i to zapewnić możemy w imieniu Francyi i innych Gabinetów; wszakże Cesarz Alexander trzymał nieporuszenie wojska swoje nad Prutem; Cesarz Mikołaj idąc za tym przykładem, rozpoczął mimo niecierpliwości wojska dyplomatyczne układy. Jest także wielkiem podobieństwem, że wspólna nota poprzedzi wszelki nieprzyjacielski krok, i że jeśli takowy nastąpi, mieć tylko będzie za cel oddzielenie od siebie stron walczących, ażeby cały lud nie był z łągi życia wykiescony, o byłoby zakałem dla ludzkości. Ten sposób postępowania, ten stopniowy bieg wcale przystoi zachowawczey polityce. Że tylko trzy wielkie Mocarstwa wdają się w rzecz, pochodzi zapewne ztąd, że w pośrednictwie na morzu, Mocarstwa tylko morskie działać mogą. Austria sama uspokoiła przed 7 laty Neapol, równie iak Francya przed 4 laty Hiszpanię; oba Mocarstwa działały bez materyjalney pomocy swych Sprzymierzyńców, ale nie bez dyplomatycznego ich wspierania. A tak przy zupeł-

mei iedności Gabinetów uproszczone są sposoby wykonawcze, gdyż każdy z nich przyymie na siebie najstósowniejszy do swojego położenia i sił obowiązek. Jeżeli nas się kto zapyta, dla czego te trzy Rządy z wielkomyślnem swoim postanowieniem tak długo się ociągają? tedy odwołamy się do Anglii, która dopiero po 16letniej walce uznała kraje południowej Ameryki, i do Francyi, która dopiero w r. 1823 zawoiodła Stany Hiszpańskie, trzymające od r. 1820 iednego z Burbonów w niewoli. Takóż dawniej Francya wytrzymała cztery lata, nim oświadczyła się za powstańcami północnej Ameryki, i tyleż lat gotowała się Anglija, nim na rewolucyją Francuzką uderzyła. Byłby to błąd przystępować zaraz w pierwszej chwili do stanowczego kroku, bo związek pomiędzy krajami wymaga powolnego działania i rozsądnego namysłu. Sprawa Grecka zmieniła istotnie swój charakter: rewolucya w r. 1827 pod Prezesem Sessini jest wcale inną, iak była w r. 1821 pod Ipsylantym. Należało oprócz tego oczekiwać czyli nie przyydzie do stanowczego wypadku lub pojednania. Zresztą krzyżowały się widoki, które należało szanować: Turcy mieli za sobą prawo blisko 4setnego istnienia, które było uznane, chociaż nie należeli do iedności Europeyskiej. Za Grekami zaś mówiła zasada nowego ich rządu, religii, i liłość nad ich cierpieniami. Potrzeba także było roztrzygnięcia rzeczy, iż protekcyja ich religii nie od iednego Mocarstwa (Rossyi) zależy, dla tego traktat Akiermański poprzedzić musiał Londyński. Przez ostatni ten traktat pogodzonem wszystko zostało, tak prawa Porty, które są istotnie prawami, iako też roszczenia Greków, które także nie są uroieniem. Obie walczące strony ostrzeżone są o niebezpieczeństwach, które im

grożą: Grecy o polityczney niepodległości i o skale, która jest dla nich za wysoką do przebycia; Turcy o samowładności, która tylko nienawiść zaspokaja. W miejsce więc nieużytecznego panowania otrzyma Porta zaręczony haracz, a Grecy mieć będą zamiast niebezpieczney niepodległości obszerną municypalną wolność. W nowym swoim istnieniu będą iako wazale dawnego swojego Pana, ale nie iako niewolnicy żyć spokojnie. Cele ambicyi dalekiemi są od trzech działających Mocarstw. Żyiemy w czasie, którym nie rządzą dawne wyobrażenia. Cały się świat wznosi między dzisiejszą i dawną polityką. Dzięki istnjącemu przymierzowi pomiędzy Rządami. Europa jest tylko iedną oyczyzną!,,

Z Madrytu d. 5 Lipca.

Onegday do Posłów Francuzkiego i Angielskiego nadbiegli z Lizbony gońcy. Odtąd bywają częste posiedzenia Ministrów. Ma być (podług Dziennika Sporów) między Angliją i Francyją zawarta umowa, mocą której utrzymanie konstytucyynego Rządu przez te Mocarstwa jest zaręczone. Anglija chce woyska swoje z Portugalii cofnąć, zostawiając tylko półtrzecia tysiąca ludzi z dostateczną artyleryją w Lizbonie, które stać będą w twierdzy Belem; Francuzkie zaś woyska ustąpić mają z Kadyxu i Barcelony. Dług Francyi ma Hiszpania dostatecznie zabezpieczyć. Ustąpienie Woysk oznaczone jest na 1wszy Października r. b. Rząd nasz, który nie zdaie się być kontent z tej umowy, rozkazał do 15 Września utworzyć 7 nowych liniowych pułków. Osoby iadące do Estramadury doznają ciągle wielkich trudności. Woysko obserwacyyne jest iuż istotnie rozwiązane.

Po prowincyjach snują się ciągle bun-

rownicze bandy; w samem biskupstwie Tor-
tozy liczą ich 6, które mają do 2000 ludzi.

Stronnictwo Apostolskie niekontente jest
z Jenerała Longa, iak tylko został Jenera-
łem kapitanem w Walencyi. W istocie do-
zwala on wszystkim powracać do swych mie-
szkalnych miejsc, których porzednik iego
(Don Józef Oddonel) wypędził, i nawet Pre-
zesowi Sądu kryminalnego w Walencyi zale-
cił, aby w sprawach politycznych sąd wię-
cey zważał na postępowanie niżeli na mnie-
manie obwinionego.

Hr. Torre-Alta, który należy do zabu-
rzeń w Algesiraz, uszedł do Gibraltaru.

Hrabina Chinchon, małżonka Xcia Po-
koju otrzymała 100,000 realów roczney pen-
syi.

Dnia 28 z. m. postrzeżono niedaleko
przyładka Finisterre korsarza Kolumbiyskie-
go, który prowadził 5 do 6 zabranych Hi-
szpańskich okrętów i nawet iedeu Francu-
zki z Hawru, którego ładunek wynosił do
300,000 franków. Uznany on został za do-
brą zdobycz i do Puerto-Cabello odesłany,
ponieważ celna komora w Kadyxie iego ład-
dunek expediowała.

Nowy Nuncyusz Papiezki Tiberi miał
zapewne w tem mniemaniu na trzy tygodnie
dom wiejski Marrac przy Baionie, że wkrót-
ce ukończą się zachodzące z Stolicą S. spory;
lecz to dotąd nie nastąpiło.

Z Lizbony d. 2 Lipca.

Rejentka zatwierdziła mianowanie Don
Luis de Rego naczelnym Wodzem woyska
kostytucyynego przez Cesarza Don Pedro. W
rokn 1823 był on iuż w tem znaczeniu.

P. Palmella miał z Londynu donieść, iż
nieprzyjmuie Ministerstwa spraw zagran-
icznych, poczem przeznaczono na tę posadę
P. Villareal.

P. de Rezende Continho, dowódca w
Abrantes, został dla opieszłości oddalony,
gdyż uszedł z pod iego dozoru więzień stanu.

Z osady tutejszey ciągle uciekają żoł-
nierze; z zatrzymanych niedawno 19 w wie-
czór dnia 27 odebrało na publicznym rynku
po 200 prętów, poczem ieszcze do więzienia
zaprowadzonymi zostali i mają bydź do Afry-
ki odwiezionemi. Sześciu innych siedzi le-
szcze w więzieniu, gdyż mieli ważne uczy-
nić wyznania.

Sprawuiący interessa Hiszpanii bywa
często u Królowey wdowy; niedawno bawił
u niey przeszło 4 godziny.

Dnia 26. Czerwca przybył tu Angielski
pocztowy statek z pismami do Rządu, po któ-
rych odebraniu udali się zaraz Ministrowie do
Rejentki do pałacu Bemsica, a wczoray miał
Minister Saldanha naradę z Posłem Angiel-
skim.

Przed miesiącem przywiózł tu okręt An-
gielski kilkunastu byłych Hiszpańskich offi-
cerów. Rząd nie dozwolił wysadzić ich na
ląd i nakazał kapitanowi okrętu gdzie indziej
ich zawieść. A że okręt ten był do Kadyxu
przeznaczony, przeto zatrzymał ich Rząd pod
dozorem, poki niezdarzy się okręt, któryby
ich na powrót do Anglii zawiózł. Teraz do-
zwolono im za porękoymią bawić w Lizbo-
nie.

Bawiący wewnątrz kraiu i zagranicą
przeciwnicy konstytucyi rozsiewnią niechęć i
żołnierzy do zbiegowstwa nakłaniaią. Wszy-
stkiemi temi krokami kieruą szczególniey
zwolennicy Królowey wdowy, Hr. Cintra,
Baron Sande, Don Pasqual Mascoso (ktbry
zawsze przy Królowey bawi).

Dnia 29 Czerwca przybyły tu po 53 dno-
wey żegludze z Para Portugalskie Galery Pra-
zere i Radość przywiozły wiadomość, że
wybuchłe w tej prowincyi rewolucyjne po-
zuszenia usmierzone zostały, przyczem 200

osób życie utracić miały. Mówią, iż wybór rekrutów miał być do tego poruszenia powodem.

— Dnia 4go —

Onegday Rejentka po długiej swej chorobie przejechała pierwszy raz przez ulice stolicy tutejszej i wszędzie z najwyższymi okrzykami radości przyymowana była.

Nowy Minister spraw wewnętrznych, Vicehrabia Santarem, zabronił wszelkiego roztrząsania w pismach publicznych przypadków, o których Rząd ma stanowić, oraz wydania pisma rozbiegającego rozrządzenia artykułu 92go konstytucji dotyczącego się Rejencji.

Przybyły onegday z Wiednia goniec przywieść miał doniesienie, że Infant Don Mignel nie uda się do Brazylii, poczem Minister Saldanha wyprawił do Rio-Janeiro pocztowy statek, z przełożeniem do Cesarza, aby przed 25 Października zjechał do Portugalii.

Z Bruxelli d. 14 Lipca.

Dnia 28 Czerwca Xiężna Ida, małżonka Kcia Bernarda Saskiego, powiła szczęśliwie w Gandawie syna, który na chrzcie otrzymał imiona Fryderyk August Karol.

N. Król raczył zatwierdzić zmianę w ustawach Niderlandzkiej handlowej kompanii.

Wyznaczona od Rządu kommissyja do statystycznego opisu całego kraju wkrótce prace swoje ukończy.

Do obozu ćwiczeń w okolicy Turnhut zbierze się na 1 Września 12,000 ludzi różnej broni.

Od brzegów niższej Elby dnia 24 Lipca.

Podług najnowszych doniesień z Lubeki flotta Rosyjska, z 9 liniowych okrętów i 13 fregat złożona, przybyła dnia 20 do Sunda i stanęła na kotwicach pod bateryjami z Kozou.

Słychać, iż uzbroiony bydlę ma okręt pod oficerem Duńskim, dla okrążenia, odrysowania i oznaczenia Duńskiej granicy pod brzegami Gwinei.

Nowy Poseł Francuzki przy Dworze Szwedzkim, Hr. Montalembert, przybył do Sztokolmu.

Z Stambulu d. 1 Lipca.

Posłowie Angielski, Francuzki i Rosyjski, wyraża Gazeta powszechna, podali Reis-Effendemu przełożenie przeciw oświadczeniu Porty, przez które odrzucone zostały ich propozycje względem uspokojenia Grecyi, ponieważ nie było podpisane. Poseł Francuzki mienił go bydlę przeciwnem wszelkiemu formom. Poseł Rosyjski protestował się w swej nocy najwyraźniej przeciw twierdzeniu, iakoby propozycje Posłów sprzeciwiały się konferencyjom w Akiermanie, i wezwał Reis-Effendego, aby przezywał protokół tych konferencyj. — Porta nie na te przełożenia nie odpowiedziała, Posłowie też nie uczynią dalszych kroków i zdejść się na nowe instrukcje oczekiwać.

Od granic Tureckich d. 13 Lipca.

Podług najnowszych doniesień z Stambulu Porta uzbraja się nappotężniej. Przed 4 jeszcze tygodniami wydał Sułtan ferman do prowincyj nakazujący powszechne uzbrojenie, i wszystkim Baszom zalecił, aby nawet chrześcijan do obrony państwa uzbraiali, co wszystko zapowiada, że Sułtan nie przyymie żadnych propozycji względem Grecyi. Donoszą także z tej stolicy, że zaszła w Dywanie propozycja, aby wszystkie szczątki starożytności w Atenach i około Aten do gruntu zburzone zostały, iżby Frankowie nie odwiedzali więcej ziemi Atyckiej.

Prywatne listy z Ankony pod dniem 7

Lipca i wiele Gazet Włoskich doniosły o wy mordowaniu w Smirnie w przeszłym miesiącu Greków i Franków; tudzież niektórych Europejskich Konsulów. Lecz wiadomość ta dotąd się niepotwierdza.

Sułtan posłał dowodzącym w Grecyi Baszom Reszydowi i Ibrahimowi hatszeriff, aby korzystając z odniesionych korzyści przytłumili rokosz nim inne okoliczności (wyrazy tego hatszeriffu) na obronę rokoszantów zayda. Na szczęście dla Greków zdaje się ten rozkaz mało skutkować, gdyż oba ci wodzowie niemogą zwycięstw swoich z braku żywności dalej popierać.

Jedna z Gazet Paryżkich zawiera pod napisem z Paryża dnia 18 Lipca co następuje: Kupcy tutejsi odebrali listy z Egiptu, podług których Basza Egipski Mehemet ogłosić się miał niepodległym od Porty. Podają różne powody, które go do tego nakłoniły. W L. stopadzie 1825 Dywan uczynił mu świetne przyrzeczenia, skoro syna z znacznem wojskiem do Pelopenesu poszle, a między innemi kandyia miała być do jego baszowszta przyłączoną. Mehemet postrzegłszy od niejakiego czasu, iż Porta ociąga się z dopełnieniem swoich przyrzeczeń, rozkazał swoje-

mu synowi, aby żadnych więcej Egipskich officerów do Stambułu nieposyłał, i gdyby z iakiego bądź powodu Pelopenes opuścił, prosto do Alexandryi powrócił, z zostawieniem jednak znacznego oddziału wojska z artyleryją na Kandyi. Na początku terażniejszej kampanii przysłał Sułtan temu Baszy na dowód swej łaski mianowanie W. Admirałem floty Tureckiej i naczelnym Wodzem wojsk w Tessalii. Lecz Mehemet namyślwszy się, nie przyjął tego niebezpiecznego honoru, gdyż obawiał się musiał, iż skoro opuści Egipt, więcej do niego nie trafi, wiedząc dokładnie, że Dywan niechętnie patrzy na istotną jego niepodległość, którą sobie oddawna zapewnił.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 5 Sierpnia r. b. dana będzie przez przejeżdżające Towarzystwo Operystów z C.K. miaysk: Lwow: Teatru w języku Niemieckim Wielka heroiczna Opera w 2 aktach, z muzyką Rossiniego: *Tankred*. — JP. Jakób Zieliński, Tancerz Teatru Warszawskiego i Nauczyciel tańców pokojowych, przed wyjazdem swoim do Wiednia, będzie miał honor okazać się na scenie tutejszej po skończonej operze, w *Tańcu Tyrolskim z Waryacyami*.

W E Z W A N I E.

Gdy przy spisywaniu Urzędowego Inwentarza majątku po zmarłej bezpotomnie Staroż: Małce z Juchymowiczów czyli Klünbergów Borgerowey, niegdy Staroż: Samsona Borgera małżonce, razem z mężem za życia tu w Krakowie na Kazimierzu w żydowskim mieście w własnej części Domu pod L. 61 w Gminie X. stojącego, zamieszkałej, i wypożyczaniem na zastaw pieniędzy spekulującej, znalezione są w znacznej ilości rozmaite rzeczy, tudzież niektóre kosztowności, iako zastawy na zaciągnięte długi przez różne osoby tymże Borgerom dane, a właściciele takowych zastawów, o wykupno onych nie czynią dostatecznych zgłoszeń, wielu nawet z zamieszkań i mieyscą pobytu jest niewiadomych; przeto Notaryusz niżej podpisany, do spisania rzeczzonego inwentarza wyznaczony, w skutku oddzielnego upoważnienia przez rezolucyją Wysokiego Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu dd. 15 Maia r. b. Nro 1179 zapadłą, sobie udzielonego, wzywa niniejszem wszystkich właścicieli zastawów iakiey bądź natury, i kiedykolwiek tak u Star: Małki Borgerowey, iako i u męża iey Staroż: Samsona Borgera złożonych, a teraz do inwentarza z prawnem oszacowaniem zapisanych, aby każdy z dowodami, iakość zastawów, ilość powziętych na też pieniędzy, i zaległość prowizyi, usprawiedliwiającemi, do W. Ignacego Ostaszewskiego Notaryusza Publicznego W. M. Krakowa z Okręgiem, iako sądownie ustanowionego Kuratora, w Krakowie w Kamienicy przy wielkim Rynku pod L. 453 zamieszkałego, na piśmie z wyrażeniem imienia, nazwiska, stanu i zamieszkania swego, oraz tych osób za pośrednictwem, lub pod imieniem których mogły być zastawy czynio-

ne w przeciągu iednego miesiąca, a naydaley do dnia 31 Sierpnia włącznie roku bieżącego, nieodzwownie się zgłosił, i wedle rozporządzeń powyższą z daty i numeru, powołaną rezolucyją Trybunału obiętych, zadosyć uczynił. — W przeciwnym bowiem razie, wszystkie rzeczy i kosztowności zastawne, o które w terminie i w sposobie wyżej wskazanym nie nastąpi zgłoszenie, zostaną przez publiczną licytacyją sprzedane, i wszelka przewyżka jeżeliby iaka z wylicytowania za które zastawy po zaspokoieniu długu i procentów do masy należących, wypadła, w myśl prawa za bezdziedziczną własność poczytaną, i iako taka na rzecz Skarbu publicznego przyznana będzie.

W Krakowie dnia 18 Lipca 1827 r.

Leo Rawicz Pszczółkowski.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Gdy kaucya za P. Henrykiem Salomońskim dotychczasowym Sekwestratorem Rządowym przez P. Felixa Sławińskiego Dziedzica Dóbr Brzezcie Szlacheckie na Summę złp. 1000 zapisana, z powodu oney expiracyi Interessantowi zwróconą zostanie: Wydział przeto podaje do publiczney wiadomości, iż kaźden iakąkolwiek pretensyją z przyczyny sprawowanych obowiązków Sekwestratorskich do P. Salomońskiego mający, z takąową naydaley do dnia ostatniego Września r. b. w Wydziale Dochodów Publicznych zgłosić się winien, po upływie bowiem terminie, powyższa kaucya P. Sławińskiemu wydana zostanie.

W Krakowie dnia 31 Lipca 1827 r.

Wasserrab.

Gadomski, Sekr: Wydz.

Z moey polecenia Trybunału I. Instancyi M. W. Krakowa i iego Okręgu, dd. 27go Lipca r. b. odbędzie się we wsi Ruszcza na Plebanii dnia 13 Sierpnia r. b. o godzinie 9tey ranney począwszy licytacyją ruchomości po X. Macieju Ambrozińskim pozostałych, iako to: sukni, narzędzi gospodarskich, xiążek i kilku Uli Pszczół.

W Krakowie dnia 4 Sierpnia 1827 r.

Matakiewicz, Notar.

W dniu 7 Sierpnia 1827 r. o godzinie 10 ranney, na Kleparzu w ulicy Długiey przy Krakowie, w domu pod L. 66 w Gminie VII. M. W. K. w drodze exekucyi Sądowej odbędzie się publiczna licytacyја na wydzierżawie przychodów z domu całego wraz o Ogródkiem przyległym, a to na lat trzy to jest: od dnia 7 Sierpnia 1827 r. do podobnegoż dnia i miesiąca w r. 1830; chęć zatym licytować mających zaopatrzonych w vadium złp. 40, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza. Warunki do tей dzierżawy przed rozpoczęciem licytacyi odczytanemi zostaną.

W Krakowie dnia 30 Lipca 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

Niżej podpisany wiadomo czyni Szanowney Publiczności, że iego skład towarów, mianowicie Perkalików, materyy wełnianych na spodnie, baryszow &c. który pierwey na Stradomiu pod Nro 1. znajdował się, teraz na Podgórzu pod Jelenia na 1szym piętrze pod L. 11 przeniesiony został. — Towary te za pomierną cenę sprzedawane będą, gdyż ie podpisany wprost z fabryki otrzymał, przez co podehlebja sobie, że Szanowna Publiczność liczną obecnością swoją zaszczyścić go raczy. — W Krakowie dnia 1go Sierpnia 1827 roku.

Chr. H. Gabrielli.

Dom w ulicy Sgo Mikołaja pod Liczbą 637 jest z wolney ręki kaźdego czasu do sprzedania. Życzący sobie kupna zechce się udać do właścicielki tegoż domu.